

1. Θλίψη, παγκόσμια συγκίνηση.

Τα πολύνεκρα τρομοκρατικά χτυπήματα των Τζιχαντιστών την Παρασκευή στο Παρίσι, που κόστισαν τη ζωή σε τουλάχιστον 129 ανθρώπους, αφήνοντας ακόμα 352 τραυματίες με πολλούς εξ αυτών να χαροπαλεύουν, προκάλεσαν άφατη θλίψη στις οικογένειες των αθώων θυμάτων και οργή σε όλη τη Γαλλία. Σοκαρισμένη και η κοινή γνώμη στην Ε.Ε. Σε όλες τις πρωτεύουσες, κυβερνήσεις και απλοί πολίτες σπεύδουν να εκφράσουν την συμπαράσταση τους προς τα θύματα και την Γαλλία. Είμαστε όλοι Γάλλοι διακηρύσσουν.

Η βία είναι απαράδεκτη από όπου και αν προέρχεται, πολύ περισσότερο οι αποστολές αυτοκτονίας εναντίον θεωρητικά ανύποπτων και αθώων πολίτων.

Μπροστά σ΄ αυτήν την εκατόμβη ο πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ δήλωσε

δημόσια, «έχομε πόλεμο και θα είμαστε ανάλγητοι».

Έδωσε εντολή να κλείσουν τα σύνορα για απροσδιόριστο χρόνο, μερικοί μιλούν για 3 μήνες, αδιαφορώντας αν με αυτό το μέτρο θα εγκλωβιστούν εκατομμύρια προσφύγων που οδεύουν από την Συρία στην πολιτισμένη Ε.Ε.

Διέταξε επίσης την έναρξη μίας επιχείρησης «σοκ και δέος» με ολονύχτιους βομβαρδισμούς της Ράκα, που αποτελεί το προπύργιο των Τζιχαντιστών και πρωτεύουσα του χαλιφάτου. Σύμφωνα με τα όσα μεταδίδουν διεθνή πρακτορεία, η επιχείρηση ξεκίνησε από νωρίς το βράδυ της Κυριακής και συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της νύχτας. Στις αεροπορικές επιδρομές μετείχαν οι δυνάμεις της γαλλικής πολεμικής αεροπορίας που ούτως ή άλλως συμμετείχαν στον διεθνή συνασπισμό υπό τις ΗΠΑ. Το αεροπλανοφόρο ¨Σαρλ Ντε Γκολ¨ κατευθύνεται στην Ανατολική Μεσόγειο συμμετέχοντας στις επιχειρήσεις κατά του ISIS.

Πρόκειται για έναρξη πολέμου των Πολιτισμών; Ο Γάλλος πρόεδρος το διέψευσε. Ας το ελπίσουμε. Μια μέρα πριν την επίθεση στο Παρίσι υπήρξε τρομοκρατική επίθεση του ISIS στη Βηρυτό. Σε αντίθεση με την παγκόσμια συγκίνηση που προκάλεσε η επίθεση στο Παρίσι, κανείς δεν έδωσε τη δέουσα προσοχή. Κανείς δεν συγκινήθηκε, ούτε καν ο Αραβικός κόσμος, αν και τα θύματα, 40 νεκροί, ήταν αναλογικά περισσότερα από τα θύματα της Γαλλίας. Άραγε αυτοί είναι τα παιδιά ενός κατώτερου Θεού;

2. Τα βαθύτερα αίτια.

Ποια είναι τα αίτια της αποτρόπαιας τρομοκρατικής επίθεσης; Σίγουρα φταίνε οι Τζιχαντιστές. Δείγματα αναλγησίας και ασύλληπτης σκληρότητας έχουν δείξει όλα τα τελευταία χρόνια. Πως όμως δημιουργήθηκαν και ποιος δημιούργησε αυτούς τους Τζιχαντιστές και για ποιο λόγο; Βέβαια γεγονότα σαν αυτά προϋπήρχαν της έξαρσης του φαινομένου των Τζιχαντιστών. Είναι πράξεις απελπισίας ανθρώπων χωρίς μέλλον χωρίς ελπίδα. Το Ισλάμ, ο πολιτισμός του οποίου εξαπλώθηκε κατά τους βυζαντινούς χρόνους ως κομιστής του αρχαίου ελληνικού πνεύματος, καταρρέει σήμερα σε μια προσπάθεια επανάκτησης παγκόσμιας ισχύος.

Από την άλλη μεριά ανατρέχοντας στην πρόσφατη Ιστορία, διαπιστώνει κανείς ότι τίποτα δεν χωράει μπροστά στο κέρδος και στην προστασία του καπιταλιστικού ονείρου. Οι

άνθρωποι δεν μετράνε, είναι απλώς αριθμοί, παράπλευρες απώλειες στρατιωτικών στόχων, πνιγμένοι μετανάστες στη Μεσόγειο. Δυστυχώς όλοι οι πόλεμοι, τοπικοί η παγκόσμιοι, έχουν οικονομικά αίτια και όχι το δίκαιο η το άδικο. Εν προκειμένω όλα δείχνουν ότι γίνονται για το πετρέλαιο. Η Συρία έχει λίγα σχετικά πετρέλαια αλλά κομβική θέση στο θέμα της διακίνησης των πετρελαίων της Μέσης Ανατολής. Από το έδαφος της Συρίας περνάνε όλοι οι αγωγοί από τον Περσικό κόλπο προς τη Μεσόγειο.

Στη Συρία, όπως και στα περισσότερα κράτη της Μέσης Ανατολής υπάρχει κατ᾽ όνομα δημοκρατία και στην πράξη δικτατορία. Το σημερινό καθεστώς υπήρξε ένα από τα σκληρότερα της περιοχής. Ο Μπασάρ αλ Άσαντ ο Πρόεδρος της Συρίας και Γενικός Γραμματέας του κόμματος Μπάαθ Συρίας, είναι γιος του πρώην Προέδρου Χαφέζ αλ Άσαντ. Ανέλαβε την εξουσία το 2000, όταν ο πατέρας του απεβίωσε. Η οικογένεια Άσαντ είναι Αλεουίτες (θρησκευτική Σιιτική αίρεση). Η μειονότητα αυτή είναι το 13% του πληθυσμού.

Η κατάσταση στη Συρία δεν δικαιολογεί καμία επέμβαση από το εξωτερικό. Ο λαός, της κάθε χώρας πρέπει να αναλάβει την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας. Από το 2011 υπάρχει εξέγερση στη Συρία. Οι ΗΠΑ θέλησαν να παρέμβουν στον εμφύλιο χρηματοδοτώντας και εκπαιδεύοντας την ένοπλη Συριακή αντιπολίτευση. Η Ε.Ε., οι ΗΠΑ και ο Αραβικός σύνδεσμος έχουν καταδικάσει το καθεστώς Άσαντ και έχουν πάρει μέτρα εναντίον του. Οι κυρώσεις συμπεριλάμβαναν και μέτρα που μπλοκάριζαν την εξαγωγή Συριακού πετρελαίου. Οι μόνοι σύμμαχοι του Άσαντ είναι το Σιιτικό Ιράν και η Σιιτική επίσης Χεσμπολάχ. Το καθεστώς Άσαντ έχει επίσης καλές σχέσεις με την Ρωσία. Η τελευταία διατηρεί δύο ναυτικές βάσεις στη Συρία.

3. Ελεύθερη εξαγωγή πετρελαίου από Συρία. Ευθύνη ΕΕ. Φθηνό πετρέλαιο.

Μετά από 4 χρόνια εμφυλίου πολέμου η Συρία είναι ένα κατεστραμμένο κράτος. Την μισή εδαφική έκταση κατέχει σήμερα το ISIS μια εξτρεμιστική ισλαμική οργάνωση. Πως όμως βρήκε τη οικονομική δύναμη να δημιουργήσει το Ισλαμικό Χαλιφάτο;

Μια σχετικά άγνωστη πτυχή της ιστορίας του ISIS είναι η υποστήριξη που έλαβε από την ΕΕ. Για την ακρίβεια: η ΕΕ χρηματοδότησε εμμέσως τον ISIS.

Πώς; Μέσω της άρσης του εμπάργκο στις εισαγωγές πετρελαίου από τη Συρία.

Τον Απρίλιο του 2013, οι υπουργοί εξωτερικών της ΕΕ απέσυραν όλες τις κυρώσεις που μπλόκαραν την εισαγωγή συριακού πετρελαίου. Έτσι μπόρεσαν οι ομάδες που βρίσκονταν στο βορειοανατολικό τμήμα της Συρίας – ανάμεσά τους και ο ISIS – να ενισχυθούν οικονομικά από τις πετρελαιοπηγές που έλεγχαν. Ήταν μια απόφαση που ελήφθη με ρητό στόχο τη διευκόλυνση της ροής πετρελαίου από τις οργανώσεις της Συριακής αντιπολίτευσης προς στο εξωτερικό. Και είναι αυτή ακριβώς η απόφαση που συνέβαλε στη σταθεροποίηση της οικονομικής βάσης του ISIS εντός της Συρίας, και στην επέκτασή της οργάνωσης στο βόρειο Ιράκ. Με την οικονομική ευχέρεια που απέκτησαν εύκολα βρήκαν σύγχρονο οπλισμό και εφόδια. Ένα κρίσιμο ερώτημα είναι, ποιοι πουλούν όπλα στο ΙΚ; Αυτοί που παράγουν τα όπλα προφανώς.

Βέβαια ας μην ξεχνάμε ότι η απόφαση της άρσης του εμπάργκο συνέβαλε ώστε να έχουμε χαμηλές τιμές πετρελαίου τα δύο τελευταία χρόνια. Όλοι ωφεληθήκαμε. Και η Γαλλία.

4. Όχι στο όνομά μας.

Σήμερα στη Γαλλία και σε όλο τον Δυτικό κόσμο εμφανίζονται Μουσουλμάνοι οι οποίοι δημόσια αποκηρύττουν το ISIS και τις πρακτικές του. Τα όσα γίνονται δήθεν στο όνομα του Ισλάμ και των πιστών δεν τους εκφράζουν. Λένε, όχι στο όνομά μας.

Τα τύμπανα του πολέμου ακούγονται όλο και πιο δυνατά. Τα χτυπάν οι υπεύθυνοι για τα όσα συμβαίνουν στη Συρία Η Ε.Ε. ετοιμάζεται για να αντιμετωπίσει με πιο σκληρά στρατιωτικά μέτρα το χαλιφάτο. Η Γαλλία Έχει μεγάλο μέρος της ευθύνηςγια την κατάσταση στην Συρία. Σήμερα ζητά την υποστήριξή και συμμετοχή των κρατών της Ε.Ε. στον πόλεμο που κήρυξε, επιδιώκοντας την γενίκευση του πολέμου. Ο πόλεμος όμως που μονομερώς κήρυξε δεν είναι πόλεμος κατά των Ισλαμιστών τρομοκρατών. Είναι πόλεμος των πολιτισμών. Αυτό είναι λάθος.

Υπάρχουν λίγες φωνές στην Ε.Ε. που με ψυχραιμία εναντιώνονται στην ολοένα μεγαλύτερη στρατιωτική επέμβαση. «Ο πόλεμος εναντίον του ΙΚ δεν μπορεί να κερδηθεί μόνο στρατιωτικά», είπε χαρακτηριστικά ο Υπ.Εξ. της Γερμανίας Σταϊνμάιερ και πρόσθεσε ότι θα πρέπει να αναζητηθεί «με ακόμη μεγαλύτερο σθένος» μια πολιτική λύση και προοπτικές για την ειρήνευση στη Συρία. «Έτσι και μόνο έτσι θα στερήσουμε από τους ισλαμιστές τρομοκράτες το πολιτικό, στρατιωτικό και ιδεολογικό υπόβαθρο και θα νικήσουμε το ΙΚ».

Σ΄ αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να στραφεί η κοινή γνώμη στις χώρες της Ε.Ε., ώστε να επηρεάσουν τις κυβερνήσεις τους.

Αν οι ηγέτες της Ε.Ε. νομίσουν ότι η στρατιωτική υπεροχή φθάνει για να εξαλείψει το ΙΚ, θα βρεθεί προ πολλών και δυσάρεστων εκπλήξεων.

Σε μια τέτοια περίπτωση ας γνωρίζουν ότι η γενίκευση του πολέμου στη Συρία και το Ιράκ δεν θα γίνει στο όνομά μας. Πολέμους πολιτισμών δεν θέλουμε.

Λεωνίδας Δρανδάκης